

Jaargang 18 Nummer 1
20 april 2010

1. Voorwoord van de voorzitter
2. Gentse sprokkels
3. Gent in zijn blootje
4. Verslag van de uitstap van 19 april 2010
5. Te noteren in de agenda

1. Voorwoord van de voorzitter

Zoals gewoonlijk hebben we terug een prachtige uitstap gehad. Dat sommige broeders afwezig waren voor een reisje na de paasvakantie zal ook wel iets te maken hebben met de vulkaan annex vliegtuigproblemen. In ieder geval iedereen was tevreden over de ontvangst in de “Ha!” of beter Ahaaa ! Bij Barbara en Alex. We mochten zelfs onze eigen “JP-koekjes” meebrengen en werden gastvrij verzorgd met een prima lunch waarbij niet op een glaasje gekeken werd.

Ook de spoedbestelling van de Julien-jenever voor Wolf die de rondleiding gaf in de Handelsbeurs Concertzaal kwam nog goed. Wolf beloofde ons binnen enkele dagen te informeren wanneer de concertzaal weer eens ongevormd wordt zodat onze broeders zelf dit technische hoogstandje kunnen meemaken. Ik stuur aan allen een mailtje.

De afzakking naar de Gruut was duidelijk een leuke namiddag waarbij Ingrid ons de historische uitleg als de technische uitleg van het brouwen gaf. Menig Gruutje werd gedegusteerd ! Ook onze nieuwste gast André Coene met uitstekende gentse kennis wist dit te appreciëren. We weten nu dat ze in Gent zeggen Gruut of geen Bruut.

2. Gentse sprokkels

Een woordje uitleg over nog een Gentse vereniging

De echte naam is “Natuur – en MilieuCentrum De Bourgoyen” de NMC.

Locatie: Driepikkelstraat 32 Gent (zijstraat van de Brugsesteenweg)

Tel. onthaal: 09/216.44.78 - Tel. cafetaria: 09/216.44.79

<http://www.gent.be/bourgoyen-ossemeersen>

Natuurpunt Gent vzw <http://www.natuurpuntgent.be> en de Stad Gent staan samen zeven dagen op zeven in voor het onthaal van de bezoekers.

Uiteraard is er het natuurreservaat maar het bezoekerscentrum is eveneens een informatiecentrum over natuur en milieu.

Het natuurreservaat is +/- 230 ha groot en kan eveneens als verlengde van de Blaarmeersen gezien worden. Wandelingen kunnen beiden combineren.

Aan de hoofdingang (in de Driepikkelstraat) van dit unieke stedelijk natuurreservaat Bourgoyen-Ossemeersen staat het Natuur en MilieuCentrum (NMC) [De Bourgoyen](#) met een

---

www.broederschapdermaandagvrienden.net

permanente tentoonstelling. Dit centrum is hét vertrekpunt voor een wandeling in de Bourgoyen.

Uw voorzitter doet de grote wandeling rondom (5.5km) op +/-1 uur maar als ik met de stokken ga (Nordic Walking) dan doe ik er maar 45min over met achteraf wel wat pijn in mijn armen...

Het nieuwe centrum heeft een dubbele functie:

Het fungeert als natuur- en milieu-educatief (NME) centrum van de Stad en het centrum organiseert educatieve activiteiten, die in de Bourgoyen of elders in Gent plaatsvinden. Het ontvangstgebouw zet haar deuren open als bezoekerscentrum, het is vrij toegankelijk in de week en in het weekend. Er is een bibliotheek met boeken en tijdschriften over natuur en milieu.

Elke eerste zaterdag van de maand vertrekt bij Natuurpunt Gent om 14.30 uur een gratis wandeling door de Bourgoyen. Deze wandeling wordt begeleid door gidsen van Natuurpunt Gent. Verenigingen kunnen er ook een lokaal huren voor natuur- en milieugerichte activiteiten

U kunt genieten bij een lekker biodrankje of fairtrade-hapje in de cafetaria maar wees gerust een biertje of wijntje hebben ze ook, maar nog geen Gruut!

Momenteel zijn er meer dan 6000 gezinnen lid van Natuurpunt Gent en zijn er meer dan 250 vrijwilligers.

Het hele jaar door organiseert Natuurpunt Gent boeiende activiteiten, zoals geleide wandelingen, natuurbeheerdagen, een plantenbeurs, fietstochten.

Onthaal: van maandag t.e.m. vrijdag van 9u tot 12u en van 13u tot 17u
zaterdag en zondag van 14u30 tot 18u30 (ook cafetaria)

Het natuurreserveaat is niet afgesloten en kan het ganse jaar bezocht worden, allen daarheen.

3. Gent in zijn blootje

In deze reeks pogen wij een tipje van de sluier (voor zover die er is) op te lichten.

Dat iedereen overtuigd is van de pracht van onze Gentse binnenstad is bekend. Toch stappen wij al te vaak achteloos voorbij de schatten die Gent herbergt (of verbergt).

Wie weet al het naakt dat in Gent te bewonderen is terug te vinden? En bovendien, wie weet wat het voorstelt?

De vorige beelden die werden belicht waren:

1. “ Harmonia ” op de KNS op het Sint Baafsplein
2. “ Kariatide en Atlante ” op de KNS op het Sint Baafsplein.
3. “ Jan-Frans Willems “ standbeeld op het Sint Baafsplein
4. “ De Mammelokker “ op het Emile Braunplein
5. “ De Bron der Geknielden van Georges Minne “ op het Emile Braunplein (momenteel verdwenen gezien het Kobra-project in Gent)
6. “ Het Wiel van het Leven “ Korte Kruisstraat
7. “ Warenhuis De Laet “ Henegouwenstraat
8. “ Bank van de Arbeid ” Volderstraat

Er volgen er zeker nog meer dan 100 andere en dit enkel in Gent ! Wij zijn dus nog een hele poos aan de gang en of ooit alle informatie van alle gevonden beelden zal kunnen gepubliceerd worden ... Aan het huidige ritme hebben wij zeker nog 25 jaar nodig... daarom zullen wij af en toe over meer dan één beeld iets vertellen.

Als we het “Warenhuis De Laet “ en de “Bank van de Arbeid” laten liggen en de straat verder naar links volgen komen wij aan het “Provinciehuis”

Portaal van het Provinciehuis

Dit robuuste complex in sobere art decostijl vervangt zijn voorganger die op 6 september 1944 door de zich terugtrekkende Duitse troepen in brand was gestoken. In februari 1945 mocht provinciaal architect Valentin Vaerwyck (1882-1959) een voorontwerp voorleggen.

Merkwaardig genoeg tekende hij al in 1932 een eerste - en sterk verwant - ontwerp. Zoals in andere gebouwen kiest Vaerwyck ook hier voor een zware sokkel met dito muren. De burcht-achtige aanpak vertaalt zich eveneens in een centrale ingangspartij met poort in natuursteen en de verschillende (hoek)torens.

Ondertussen werd architect Jean Hebbelynck (1892-1971) aangesproken om samen met Vaerwyck verder te werken. In 1949 startten de ruwbouwwerken van een eerste vleugel. In 1953 werden de plannen nog eens gewijzigd en eind 1956 kon een deel van het personeel de nieuwe lokalen in gebruik nemen. Op 14 oktober 1957 werd dan weer de provincieraadszaal ingehuldigd. Het complex beslaat uiteindelijk een volledig bouwblok tussen Gouvernmentstraat, Henegouwenstraat, Jodenstraat en François Laurentplein. Het volgt voor een groot stuk de historische bebouwing.

In 1957 vroeg Valentin Vaerewyck, goede vriend en buurman van Geo Verbanck, om een beeldhouwwerk te kappen voor het Provinciehuis dat door Vaerewyck was ontworpen. De ingang langs de Gouvernmentstraat kreeg een monumentaal portaal in hardsteen, dat symbolisch de Provincie Oost-Vlaanderen weergeeft: bovenaan het wapenschild van de Provincie, eronder dat van Gent met links die van Dendermonde en van Aalst en rechts die van Oudenaarde en van Sint Niklaas. Op de linker rechtstand komen de wapens van Lokeren, Temse, Deinze en Wetteren voor, op de rechter rechtstand die van Geraardsbergen, Ronse, Ninove en Eeklo.

De rechtstanden zijn bekroond door geknielde beelden: een baardige man met een flink zeilschip verbeeldt de Schelde, een jonge vrouw met vlechten en een visserssloep de Leie. Ook het beeldhouwwerk aan het zijportaal en de bas-reliëfs in de gevels van de Henegouwenstraat zijn van de hand van Geo Verbanck.

Deze beeltenissen werden door Geo Verbanck tevens gebruikt in een medaille van Provincie Oost-Vlaanderen van 1946-47.

4. Verslag van de uitstap van 19 april 2010

De uitstap ingericht door Jacques Vervaeke kon rekenen op de weergoden, maar stelde wat opkomst betrof iets teleur. Slechts 16 broeders en 3 genodigden waren aanwezig bij de lunch. Bij de lunch. Het ontbijt (door JP meegebracht) werd gevolgd door de rondleiding in, op en rond de

concertzaal “Handelsbeurs” onder leiding van Wolf Raman. Hij liet ons zowel de concertzaal bezoeken als de technische ruimtes en de artiestenloges. Verrassend was zelfs het bezoek aan de toiletten, die speciaal genoeg werden bevonden om te mogen fungeren als locatie in de kaskraker-film “The Loft”

3 broeders versterkten ons gezelschap aan het diner zodat we onder massaal positieve bewondering van de andere aanwezigen (allen dames van MARKANT Geeraardsbergen) in “Ah!” “Klokke Roeland” konden opvoeren.

Met een korte deugdlopende wandeling begaven we ons naar de stadsbrouwerij “Gruut” waar een uitleg over het reilen en zeilen werd uit de doeken gedaan en “een witte, een blonde en een amber” werd gedegusteerd.

Handelsbeurs

Geen plein in Gent heeft zijn negentiende-eeuwse gezicht zo fris weten te behouden als de centraal in de stad gelegen Kouter. De noordzijde van het plein, als koppeltoken tussen de commerciële Veldstraat en Brabantdam, wordt met verschillende winkels afgezoomd. In de schaduw van de Vlaamse Opera nestelden zich enkele kleine horecazaken. De in 1998 vernieuwde Kouter maakt een levendige indruk met zijn oesterkraam, gerenoveerde muziekkiosk, riante ondergrondse parking en het eigentijdse kunstwerk ‘The Mystic Leaves’ van de Amerikaanse kunstenares Jessica Diamond. Toch biedt het leeuwendeel van de nette burgergevels statig allure aan grote bank- en kantoorfilialen, die er als vanzelfsprekend erg gesloten façades op nahouden. De bankgebouwen en het gewijzigde wegdekprofiel maken van de zuidelijke rand van de Kouter een erg rustige zone, waarbij het meest imposante gebouw sinds 1990 niets meer dan leegstand leek te verbergen. Dit gebouw aan Kouter 29 staat in Gent te boek onder verschillende namen: **Corps de Garde, Handelsbeurs of l’Union.**

In de loop van 2000 verdween de markante gevel voor twee jaar lang achter stellingen en zo werden voor het eerst de grootse plannen voor de herbesteding van het pand duidelijk: de Handelsbeurs werd omgevormd tot concertzaal, de nieuwe thuishaven voor het

Noordstarfonds in het hart van de stad. De stedelijke ambities van het project zijn ook merkbaar aan de Ketelvest, waar de nieuwe monumentale achtergevel met grote glaspartijen het zalencomplex op een onverwachte manier te kijk zet. In september 2002 buigt het gerestaureerde poortgebouw van de Handelsbeurs terug uitnodigend naar voor, klaar om het historische pand opnieuw als een levendig centrum voor het publiek te ontsluiten.

Op het moment dat het Noordstarfonds in 1997 beslist om de werking van de Gele Zaal over te hevelen naar de oude gebouwen van de Handelsbeurs en samen met het toenmalige Mercator& Noordstar (thans Mercator Verzekeringen) tot de aankoop van het pand overgaat, heeft dit laatste reeds een lange, bewogen geschiedenis achter de rug. Omdat het gebouw zich reeds sedert de jaren veertig een beschermd monument mag noemen, dringt zich na jarenlange leegstand en gebrekkig onderhoud een grondige restauratie op. De transformatie van de Handelsbeurs balanceert tussen consciëntieuze restauratie en noodzakelijke vernieuwbouw. In het restauratieconcept wordt grotendeels teruggegrepen naar de toestand waarin het gebouw zich rond de eeuwwisseling bevond. De huidige Handelsbeurs kreeg vorm toen het Gentse stadsbestuur, eigenaar van de Corps de Garde of Hoofdwacht, in 1899 de belendende feestzaal l'Union kocht om er de stedelijke Handelsbeurs in onder te brengen. Stadsarchitect Charles van Rysselberghe (1850-1920) kreeg de opdracht om beide gebouwen samen te voegen. De twee verschillende panden laten zich nog steeds duidelijk onderscheiden in de voorgevel van de Handelsbeurs en de tweedeling levert dankzij een grote transparantie tussen de twee parallele zalen ook een merkwaardige spanning aan het interieur.

Het oudste deel van het Handelsbeursgebouw, de Corps de Garde, werd in 1738-'39 opgetrokken naar een ontwerp van de Gentse meester-timmerman-architect David 't Kindt (1699-1770). De bouw van deze Hoofdwacht van de Oostenrijkse Keizerlijke Wacht was voor 't Kindt de eerste van een reeks vruchtbare samenwerkingen met meester-metselaar Jean Baptiste Simoens. Bovendien realiseert 't Kindt - die voordien reeds betrokken was bij de bouw van de St.-Niklaaskerk - met dit Rococopand een eerste gebouw uit de indrukwekkende lijst projecten die hij in het Gentse op zijn actief heeft, zoals het Hotel D'hane – Steenhuyse, de stadsgevangenis met de Mammelokker, de verbouwing van het Huis van Oombergen, hotel Snoeck in de St.-Jacobsnieuwstraat, de uitbreiding van het Bisschoppelijk Seminarie, de Eeckhautkazerne en het St.-Machariushof.

Nadat de Franse bezetter het gebouw tot nationaal goed heeft verklaard, komt de Hoofdwacht in 1807 opnieuw in het bezit van de stad. In 1867 wordt het pand voor het eerst verbouwd en neemt de krijgsraad van Oost-Vlaanderen zijn intrek op de verdieping, om er te blijven tot 1885. Pas wanneer de stad besluit om de Hoofdwacht samen te voegen met de feestzaal l'Union, worden ingrijpende veranderingen doorgevoerd. In de Hoofdwacht wordt een telefoon- en telegraafkantoor ondergebracht en in de tuin achter het poortgebouw wordt een galerij bijgebouwd. Van een beurszaal in de Hoofdwacht is op dat moment nog geen sprake. De tweede zaal komt er pas ná de feestelijke opening van het Handelsbeursgebouw door prins Albert op 28 april 1901, wanneer stadsarchitect Van Rysselberghe in 1906 het beursgebouw verder uitbreidt. Het is dit ontwerp voor de beurszaal uit 1906, inclusief de schilderwerken en decoraties van Armand Heins (1856-1938), dat als basis werd genomen voor het restauratieproject in de nieuwe concertzaal.

Op het eerste gezicht lijkt de concertzaal wel de weerspiegeling van de huidige foyer in de beglaasde deuren van de tussenliggende arcades. Hoewel onderling verbonden en erg gelijkvormig, verschillen de parallele zalen sterk van karakter. De okerkleurige foyer toont zich in zijn gedaante van mondaine feestzaal en heeft opnieuw de vergulde allure van het negentiende eeuwse ‘clublokaal’ van l’Union, zoals het naar het ontwerp van Vermeulen bij de opening in 1851 gepresenteerd werd. Enkele elementen verwijzen echter naar de verbouwing tot beurszaal in 1901, toen de orkesttribune werd afgebroken en de zaal een centraal daklicht kreeg. Uiteindelijk ontstond de huidige contour van de foyer pas in 1941, toen een deel van de achterbouw op de kademuur van de Ketelvaart instortte. Bij de herstellingswerken werd de achtergevel van de feestzaal op één lijn gebracht met de gevel van Van Rysselberghe. Sindsdien suggereert de façade aan de Ketelvest de aanwezigheid van twee ‘tweelingzalen’, een suggestie die de nieuwe achtergevel met zijn fel gearticuleerde overkapping bijna letterlijk in de verf zet. In deze zuidelijke façade omgeven de nieuwbouwelementen het feestelijk gerestaureerde interieur als een kijkdoos: de gigantische glaspartij lijkt de dubbele interne structuur van de zalen tezelfdertijd te beschermen en te onthullen.

Het gebouw is echter heel wat ouder dan de periode die aan de basis ligt van de restauratie. Nog voor de maatschappij l’Union in 1848 het pand aankocht, was op dit adres de Gentse Paardenposterij, annex Posthotel, gevestigd. De Paardenposterij, een van de schakels in het postkoetsnetwerk van Thurn und Taxis, was sinds 1779 gevestigd in een deel van het gildenhuis van de Sint-Sebastiaansgilde. Bij de afschaffing van de gilden onder de Franse bezetting koopt de postmeester, Jean-Marie Busso (1739-1807),

in 1797 het gildenhuis met zijn Sint-Sebastiaansschouwburg. Kort voordien bekwam hij reeds de paardenstallen die de stad tussen het gildenhuis en de Hoofdwacht had opgericht en verving de constructie door een woning voor zijn gezin. Een generatie later, in 1815, bouwde architect Pierre-Jacques Goetghebuer (1788-1866) op de plaats van het gildenhuis zijn schitterende Posthotel. Na vijfendertig jaar worden Posthotel en Paardenposterij afzonderlijk verkocht, waarbij het laatste in handen komt van de maatschappij l’Union, die er zijn feestzaal in onderbrengt. Het Posthotel zal in 1968 vervangen worden door een erg neutraal appartementsgebouw van zeven verdiepingen hoog.

Met de komst van het Noordstarfonds lijken beide delen van het Handelsbeursgebouw inhoudelijk en visueel voorgoed verenigd. De Handelsbeurs herinnert met zijn minutieuze restauraties niet alleen aan voorbijge glorie, maar mikt ook resoluut op een breed inzetbare, hedendaagse werking van het zalencomplex. De eigen programmering, goed voor zo’n 110 dagen in het openingsseizoen 2002-’03, geplande co-producties, het eetcafé de Beurs, maar ook verhuur van de zaal aan derden onder de noemer Handelsbeursgebouw, geven blijk van de ambitie om de Handelsbeurs jaar-in-jaar-uit te laten gonzen van activiteit. Opdat het historische pand de hooggespannen verwachtingen zou kunnen vervullen, werd achter de schermen een indrukwekkend netwerk van technische voorzieningen gepland.

Op de gelijkvloerse verdieping van de Handelbeurs bevinden zich de representatieve en publiek toegankelijke delen, binnen een verrassend eenvoudig en helder grondplan. Grofweg zijn er vijf zones van elkaar te onderscheiden: tegen de voorgevel bevinden zich de inkomsthal met vestiaire en een trendy eetcafé met de daarbij horende keuken. Uiterst rechts in het gebouw bevindt zich een smalle strook die van voorgevel naar achtergevel loopt. Hierin bevindt zich een tweede, meer ‘informele’ toegang tot de foyer en een trappenzaal die toegang

geeft tot de kantoorruimtes op de eerste verdieping. Achterin deze dienststrook bevinden zich de bedienende lokalen voor de foyer: een modern lang barmeubel opgesteld in een nis, met daarachter een volwaardige keuken. De zalen – concertzaal en foyer - kunnen op verschillende manieren worden ontsloten. De ruime inkomsthal geeft zowel rechtstreeks toegang tot de concertzaal als tot de foyer, die bovendien onderling door een beglaasde arcade met deuren nauw

verbonden zijn. De foyer is ook rechtstreeks toegankelijk vanuit de ‘informele’ inkomsthal en zelfs, en niet in het minst, vanuit het eetcafé, dat zowel naar de Kouter, als naar de foyer zijn drie dubbele deuren kan opengooien. Een nieuw ruimtelijk element bij deze negentiende-eeuwse feestzaal is de verglaasde achterbouw, die rechtstreeks de achterliggende terrassen aan de waterkant ontsluit. Wanneer het laagste terras voorzien zal zijn van een nieuwe aanlegsteiger en het hoogste aansluit op de geplande brug over de Ketelvaart, kan de Handelsbeurs ook zijn engagementen aan de waterkant ten volle waarmaken en wordt de foyer, nu eens Grand Café, dan weer beurszaal, concertfoyer of zelfs concertzaal – want ook hier zijn de nodige theatertechnieken voorzien – een schakel tussen twee van de belangrijke troeven van Gent.

Het paradepaardje van het bouwproject is echter de concertzaal. De relatief sobere, donker olijfgroene zaal meet zo’n 18 bij 25 meter en is ongeveer 9 meter hoog. Toch is deze middelgrote concertzaal niet zomaar wat ze lijkt, ze heeft vele gezichten. De concertzaal oogt het meest vertrouwd wanneer zij zich in haar ‘sta-concert-formatie’ bevindt en zo plaats biedt aan 800 concertgangers. Met een vlakke parketvloer op straatniveau sluit de zaal dan rechtstreeks aan op de foyer, zoals ze dit sinds 1906 doet. Bij de pas voltooide “renovatie” werd de parketvloer echter opgedeeld in vier afzonderlijke, in de hoogte verstelbare platforms. Wanneer platform 1 (achterscène) en platform 2 (podium), die beide 6 meter kunnen zakken, én platforms 3 en 4 (waarop de tribune rust en 5 meter kunnen zakken) in positie worden gebracht, ontpopt de ruimte zich tot een “klassieke”, volbloed concertzaal met

409 zitplaatsen, waarbij de bühne zich verrassend bijna op het niveau van de Ketelvaart bevindt. De ruimte krijgt plots een monumentaler karakter en wordt in de hoogte, 4,30 meter dieper dus, als het ware verdubbeld: het “duplex-effect” van architect Willy Verstraete. De flexibiliteit van de opstelling laat verschillende formaties toe, net zoals het open scherm achter de scène – dit is de oude achtergevel van Van Rysselberghe -, de nieuwe glazen achtergevel en het traditionele rode

toneelfluweel een spel mogelijk maken tussen voorstelling en omgeving. De verstelbare scène biedt ook ongekende voordelen wat podiumopstelling betreft, daar deze rechtstreeks toegang heeft tot de kelder onder de foyer, met daarin artiestenloges aan de waterkant, kleedruimtes, technische ruimtes, opslaglokalen en zelfs een goederenlift die uitgeeft op het voetpad aan de Kouter.

De beslissing om de twee zalen te overkappen verleent aan de achtergevel een onmiskenbare signaalfunctie. Toch biedt de ingreep in eerste plaats een onderkomen aan een nieuwe technische verdieping die zich tussen de twee daklichten van de zalen en het nieuwe dak

bevindt. Deze tussenruimte laat vérgaande toneeltechnische en akoestische invullingen van de zalen toe, waardoor de zaal ook als opnamestudio kan fungeren. Zo kreeg de concertzaal een akoestisch profiel voor klassieke kamermuziek aangemeten, waarbij de ietwat langere nagalm kan gedempt worden en zo een ideale omgeving wordt voor elektronisch versterkte muziek. De overkapping maakt ook duidelijk dat het bouwproject verder gaat dan uitsluitend restauratie en herinvulling van het handelsbeursgebouw. Het nieuwe culturele programma stelt hoge eisen aan het pand, dat mede dankzij een uitgelezen ligging in de stad net deze verwachtingen kan invullen. Zo verbeeldt het scherpe contrast in en tussen voor- en achtergevel niet alleen oud en nieuw, maar speelt het eerder in op het samengaan van transparante directheid en verrassing waarmee dit project zo sterk is verweven.

Bron: www.handelsbeurs.be

De historische gegevens zijn ontleend aan: Wout De Vuyst e.a., 't Kindt gezwind, brochure uitgegeven door Stad Gent, 1998, 54 p.

Stadsbrouwerij Gruut

Stadsbrouwerij Gruut is gelegen in het hartje van Gent, aan de Grote Huidvettershoek 10, rechtover het sportcomplex Ucon, bij de ouderen onder ons beter gekend als de vroegere garage Redoutey, achter de Minardschouwburg.

Het is een unieke brouwerij omdat er geen hop maar wel een kruidenmengsel gebruikt wordt als ingrediënt.

Een delicate taak. De kruiden moeten het bier beschermen tegen infectie en moeten daarnaast voor een normale schuimstabiliteit van het bier zorgen. Als je hop door kruiden vervangt, heeft dat ook veel positieve gevolgen voor het bier. De kruiden geven niet enkel smaak en kleur maar bevatten ook verschillende antioxidanten. Het bier wordt uiteindelijk ook niet gefilterd, zodat het alle natuurlijke smaken en aroma's maximaal behoudt

Annick De Splenter, is de brouwer en oprichtster van Gruut.

Annick stamt uit een lange traditie van brouwers langs vaders- en langs moederskant. Vijf jaar lang speelde ze met het idee om een eigen stadsbrouwerij op te richten om in te spelen op de vraag van haar buitenlandse klanten naar goede en authentieke Belgische bieren.

Er worden momenteel vijf soorten gebrouwen, Gruut blond, bruin, amber, wit en Belgian Ale.

In de middeleeuwen verdeelde de Leie de stad Gent in twee delen. Op de rechteroever gebruikten brouwers onder Duitse gezag typische bieringrediënten zoals hop.

De brouwers onder Frans bewind op de linkeroever brouwden met grouten, een mengeling van kruiden. De grootgrondbezitters inden belastingen op de hoeveelheid kruiden in het bier.

De brouwerij combineert huidige moderne brouwtechnologie op een eeuwenoude traditie.

www.broederschapdermaandagvrienden.net

Het pand ligt aan de Grote Huidevettershoek 10, het is een gebouw aan de verbinding tussen Ketelvest en Schelde.

Het werd gebouwd omstreeks 1840 en gebruikt als gasfabriek voor de verlichting op de Kouter en de Zuid. Toen men overschakelde op elektriciteit kwam er in het gebouw spinnerij en weverij Vincent.

Toen deze failliet ging in ca. 1986 werd het grote gelijkvloers omgevormd tot een restaurant met erboven grote appartementen ontworpen door Hilde De Neve, kunstschilder Willy Van Sompel en beeldhouwster Ann De Caestecker.

Toen kwam een restaurant, meer bekend als Brasserie Flor (later Brasserie Anna), dit was een gerenommeerde eetgelegenheid in Gent

Het muntstuk in het centrum van het etiket is een "Gruut", een muntstuk dat tijdens het bewind van Keizer Karel V werd gebruikt. In het middeleeuwse Gent werden de belastingen betaald met enkele en dubbele gruits.

kwart gruit

gruit

dubbel gruit

De brouwerij heeft tevens speciale bierviltjes waarop anamorfosen staan. Een anamorfose is een vertekende afbeelding, die er slechts gezien vanuit een bepaalde hoek of met een bepaald optisch apparaat realistisch uitziet. Puzzel twee bierviltjes tezamen en ontdek een verborgen tekening die tijdens de Renaissance voor geheime, vaak verboden, lichtjes erotische beelden werd gebruikt.

5. Te noteren in uw agenda !

1. 21/6/2010 lente uitstap
2. 20/9/2010 zomer uitstap
3. 15/11/2010 herfst uitstap

Algemene vergadering 13/12/2010

Nieuwjaarsbanket 6/02/2011 !

Jean-Pierre Rogiest

Secretaris

jean-pierre.rogiest@pandora.be

tel. : 09/251.51.21 en 0497/14 52 11
